

Maanteeamet

29.04.2011

Halva nähtavuse korral ja pimedal ajal on helkuri kandmine kohustuslik ka asulas

Alates 1. juulist peab halva nähtavuse korral või pimedal ajal liigeldes jalakäija kandma helkurit või kasutama valgusallikat ka asulas. Kui senikehtinud nõue kohustas helkurit kandma vaid kõnniteel ja valgustamata teel liikudes, siis uus liikluseadus näeb ette pimedal ajal liigeldes üldist helkuri kandmise kohustust.

Jalakäijahelkur on Euroopa Liidu direktiivi kohaselt isikukaitsevahend, mille turvalisusnõuded on kehtestatud vastava standardiga. Nõuetekohasel helkuril või selle pakendil peab olema tähistus CE EN13356. Korralik helkur on hästi märgatav lähitulede valgusvihus vähemalt 150 ja kaugtulede valgusvihus vähemalt 300 meetri kauguselt.

Liikluseadusesse on uue mõistena toodud ülekäigukoht. Ülekäigukoht on sõidutee, jalgrattatee või trammittee ületamiseks jalakäijale ettenähtud, arusaadavalt rajatud ja asjakohaselt tähistatud teeosa. Ülekäigukoht on erinevate liikluskorralduslike ja ehituslike lahenduste (ohutussaar, valgustus, kiiruspiirang, paremini tagatud nähtavus jne) abil jalakäijale sõidutee ohutuks ületamiseks rajatud teeosa. Ülekäigukoht erineb ülekäigurajast selles mõttes, et ülekäigukohal sõiduteed ületavale jalakäijale puudub sõidukijuhi kohustus teed anda. Ülekäigukohal puudub ka ülekäigurajale vastav märgistus. Jalakäija tunneb ülekäigukoha ära selleni viivate ja teisel pool sõiduteed jätkuvate jalakäijaliikluseks ettenähtud teede (kõnnitee, jalgtee, jalgratta- ja jalgtee) järgi. Ülekäigukohal sõiduteed ületades ei ole jalakäijal sõidukijuhi suhtes eesõigust, välja arvatud juhul, kui jalakäija ületab ülekäigukohal sõiduteed, millele sõidukijuht pöörab.

Kui jalakäija sõiduteel olles süttib jalakäijale foori keelav tuli, peab jalakäija sõltuvalt oma asukohast sõiduteel jätkama liikumist kuni lähima ohutussaareni või selle puudumisel viima sõidutee ületamise lõpule. Nõue on lisatud, vältimaks jalakäija jaoks tekkivat ohtlikku olukorda, kus jalakäija peaks foori lubavat tuld ootama jääma suunavööndite eraldusjoonel.

Kui liiklustihedus võimaldab, tohib jalakäija liikuda ka jalgrattateel, takistamata jalgratta-, tasakaaluliikuri, mopeedi- ja pisimopeediliiklust, ning jalgratta- ja jalgtee jalgratturile ettenähtud osal, takistamata jalgrattaliiklust. Säte on lisatud, pidades esmajoones silmas kiiresti liikuvate (rulliske või -suuski kasutavate) jalakäijate liiklemise ohutust ja mugavust.

Rula, rulliske või -suuski, tõukeratast või -kelku või muid sellesarnaseid vahendeid kasutav jalakäija peab sõidutee ületama jalakäija tavakiirusega. Nõue on lisatud selleks, et suurendada kiirelt liikumise abivahendeid kasutava jalakäija ohutust ja tagada tema õigeaegne märkamine sõidukijuhi poolt. Jalakäija tavakiirus on orienteeruvalt 3-7km/h (0,8-1,9m/s). Samas ei tohi kiirelt liikumise abivahendeid kasutav jalakäija ohustada neid jalakäijaid, kes selliseid abivahendeid ei kasuta ega ka ratastoolis liikujat.

Jalgratast, tasakaaluliikurit, pisimopeedi, mopeedi või mootorratast käekõrval lükkav jalakäija peab liikuma sõidutee pärisuuna äärel lähedal, võimaluse korral väljaspool sõiduteed. Oluline on tähele panna, et erinevalt maanteel selle vasakus ääres liikumise üldisest nõudest peab sõidukit käekõrval lükkav jalakäija liikuma sõidutee paremas ääres. Seda esmajoones põhjusel, et sõidukitel olevad valgustusseadmed ei eksitaks teisi juhte.

Rohkem infot: www.mnt.ee/liikluseadus2011/

Timo Vijar

Avalike suhete osakond

Telefon +372 50 80 877